

442

USTAWA

z dnia 28 grudnia 1989 r.

o zmianie ustawy o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne oraz ustawy o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 143) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

- a) w ust. 1 po wyrazie „wkład” dodaje się wyrazy „w walucie polskiej lub”,
- b) ust. 2 skreśla się;

2) w art. 5 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli prowadzenie działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu z mocy odrębnych przepisów wymaga koncesji, zezwolenie wydaje się w porozumieniu z właściwym organem koncesyjnym.”;

3) w art. 9 w ust. 1 wyrazy „złote pochodzące z udokumentowanej wymiany” zastępuje się wyrazami „walutę polską pochodzącą ze sprzedaży w banku dewizowym walut obcych, ukończonej z zastosowaniem kursów walut obcych w złotych, ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski”;

4) w art. 13 w ust. 4 wyraz „zagranicznych” zastępuje się wyrazem „obcych”;

5) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy będący osobami zagranicznymi, w rozumieniu prawa dewizowego, mają prawo zakupu waluty obcej w banku dewizowym za walutę polską stanowiącą ich wynagrodzenie za pracę w przedsiębiorstwie, pozostałą po opłaceniu należnych podatków. Zakup waluty obcej następuje na podstawie imiennego zaświadczenia wystawionego przez przedsiębior-

stwo, określającego wysokość kwoty waluty polskiej, za którą może być nabyta waluta obca, oraz kwoty wypłaconego po opodatkowaniu wynagrodzenia. Pracownikom tym przysługuje prawo do przekazania za granicę bez odrębnego zezwolenia dewizowego zakupionej waluty obcej.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kwota wykazana w zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, pomniejsza nadwyżkę, o której mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2.”;

c) w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „w walucie wypłaty” oraz zdanie ostatnie skreśla się;

6) w art. 24 ust. 1 i 2 oraz oznaczenie ust. 3 skreśla się;

7) w rozdziale 5 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Przedsiębiorstwo jest obowiązane, w ciągu dwóch miesięcy po upływie roku obrachunkowego, sporządzić bilans przedsiębiorstwa na ostatni dzień tego roku oraz rachunek zysków i strat za rok ubiegły.

2. Weryfikacji rocznego bilansu przedsiębiorstwa dokonuje, w okresie trzech miesięcy od dnia jego sporządzenia, właściwy organ Ministra Finansów bądź wybrany przez przedsiębiorstwo podmiot uprawniony przez Ministra Finansów do dokonywania weryfikacji rocznego bilansu przedsiębiorstwa. Koszt weryfikacji obciąża przedsiębiorstwo.

3. Bilans uważa się za zweryfikowany, jeżeli w okresie trzech miesięcy organ, o którym mowa w ust. 2, nie powia-

domi przedsiębiorstwa o zastrzeżeniach do przedstawionego bilansu. Z chwilą uwzględnienia przez przedsiębiorstwo tych zastrzeżeń bilans uważa się za zweryfikowany.”;

8) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zagraniczne podmioty gospodarcze mają prawo zakupu w banku dewizowym waluty obcej do wysokości:

- 1) 10% wniesionego przez te podmioty wkładu inwestycyjnego,
- 2) wykazanej w księgach handlowych i zweryfikowanej przez organ lub podmiot dokonujący weryfikacji rocznego bilansu przedsiębiorstwa nadwyżki wpływów z eksportu nad wydatkami na import, uzyskanej przez przedsiębiorstwo w walutach wymiennalnych w poprzednim roku obrachunkowym, pomniejszonej o wykazane w wystawionych przez przedsiębiorstwo zaświadczeniach kwoty, o których mowa w art. 20 ust. 1a, a w wypadku przedsiębiorstw zorganizowanych w formie spółki wieloosobowej — do wysokości części tej nadwyżki, określonej w proporcji podziału zysku między współnikami.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Łączna kwota nabywanej w banku dewizowym waluty obcej z tytułów określonych w ust. 1 nie może być wyższa od osiągniętego w poprzednim roku obrachunkowym dochodu po opłaceniu podatku dochodowego.”;

c) w ust. 2 wyrazy „oraz obliczania nadwyżki, o której mowa w ust. 1 pkt 2” skreśla się,

d) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Zakup waluty obcej, dokonywany zgodnie z ust. 1 i 1a, następuje na podstawie imiennego zaświadczenia wystawionego przez organ lub podmiot, o których mowa w art. 26a ust. 2, niezwłocznie po dokonaniu weryfikacji rocznego bilansu przedsiębiorstwa, określającego wartość wkładu inwestycyjnego oraz wysokość uzyskanej przez przedsiębiorstwo nadwyżki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub odpowiednio jej części oraz wysokość dochodu, o którym mowa w ust. 1a.

4. Przekazanie za granicę kwoty waluty obcej zakupionej zgodnie z ust. 1 i 1a następuje bez odrębnego zezwolenia dewizowego.”;

9) w art. 28 w pkt 1 wyrazy „sporządzona, po uzyskaniu zezwolenia dewizowego” zastępuje się wyrazami „zawarta zgodnie z prawem dewizowym”;

10) art. 30 i 31 skreśla się;

11) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Zagraniczne podmioty gospodarcze oraz przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym podlegają opodatkowaniu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej.”;

12) dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Ulgi inwestycyjne przyznane na podsta-

wie dotychczasowego przepisu art. 37 pkt 6 w związku z przepisami ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12 i Nr 35, poz. 192) stosuje się do ich wyczerpania. Przepisy te stosuje się również do inwestycji podjętych przed dniem wejścia w życie ustawy, jeżeli ich podjęcie zostało zgłoszone urzędowi skarbowemu.”

Art. 2. W ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16:

a) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) w formie pieniężnej — w walucie polskiej pochodzącej ze sprzedaży w banku dewizowym walut obcych, dokonanej z zastosowaniem kursów walut obcych w złotych ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski,

2) w formie niepieniężnej — pod warunkiem przekazania ich z zagranicy lub nabycia za walutę polską pochodzącą ze sprzedaży w banku dewizowym walut obcych, dokonanej z zastosowaniem kursów walut obcych w złotych ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Finansów, w porozumieniu z Prezesem Agencji, może wyrazić zgodę na wniesienie przez podmiot zagraniczny wkładu w walucie polskiej pochodzącej z innych tytułów niż określony w ust. 2 pkt 1, w szczególności ze sprzedaży zobowiązań Państwa z tytułu zaciągniętych kredytów zagranicznych.”;

c) w ust. 4 wyrazy „do waluty obcej, w której wkład jest wnoszony” zastępuje się wyrazami „do walut obcych, w których została określona wartość tych wkładów przed określeniem ich wartości w walucie polskiej.”;

d) w ust. 5 wyrazy „w złotych” zastępuje się wyrazami „w walucie polskiej”, a wyrazy „lub w walucie obcej” skreśla się;

2) w art. 18 ust. 4 skreśla się;

3) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Wspólnik zagraniczny ma prawo zakupić w banku dewizowym walutę obcą za wypłacony mu przez spółkę zysk do wysokości wykazanej w księgach handlowych i zweryfikowanej przez organ lub podmiot dokonujący weryfikacji rocznego bilansu spółki nadwyżki wpływów z eksportu nad wydatkami na import uzyskanej przez spółkę w walutach wymiennalnych w poprzednim roku obrachunkowym, pomniejszonej o wykazane w wystawionych przez spółkę zaświadczeniach kwoty, o których mowa w art. 32 ust. 3a.

2. Niezależnie od uprawnień, o którym mowa w ust. 1, wspólnikowi zagranicz-

nemu, począwszy od dnia 1 stycznia 1991 r., przysługuje również prawo do zakupu w banku dewizowym waluty obcej za wypłacony mu przez spółkę zysk w wysokości 15% pozostałej kwoty zysku za poprzedni rok obrotowy, przenoszącej wysokość nadwyżki, o której mowa w ust. 1. W wypadku spółki wieloosobowej zakup waluty obcej może nastąpić do wysokości części tej nadwyżki określonej w proporcji do udziału zysku między wspólnikami.

3. Zakup waluty obcej następuje na podstawie imiennego zaświadczenia wystawionego przez organ lub podmiot, o którym mowa w art. 18 ust. 2, niezwłocznie po dokonaniu weryfikacji rocznego bilansu spółki, określającego wysokość wypłaconego wspólnikowi zagranicznemu zysku oraz nadwyżki, o której mowa w ust. 1, lub odpowiedniej części.
4. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych Minister Finansów może, na wniosek wspólnika zagranicznego, udzielić zezwolenia dewizowego na zakup w banku dewizowym waluty obcej za wypłacony mu przez spółkę zysk w wysokości przenoszącej wysokość kwot, o których mowa w ust. 1 i 2. Zezwolenie takie może być udzielone przed wydaniem zezwolenia na utworzenie spółki.;

- 4) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Wspólnik zagraniczny ma prawo przekazać za granicę, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, walutę obcą zakupioną w banku dewizowym zgodnie z art. 19.”;

- 5) w art. 21 w ust. 3 wyrazy „w złotych” zastępuje się wyrazami „w walucie polskiej”;

- 6) w art. 22:

- a) w ust. 1 wyraz „polskich” skreśla się,
- b) w ust. 2 wyrazy „w złotych” zastępuje się wyrazami „w walucie polskiej”, a wyrazy „i w walutach obcych” skreśla się,
- c) w ust. 3 wyraz „prowadzić” zastępuje się wyrazami „otwierać i posiadać”,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Spółka może, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, zaciągać kredyty w walutach obcych w bankach za granicą.”;

- 7) w art. 23 ust. 3 skreśla się;

- 8) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Spółka uiszcza podatki: obrotowy, dochodowy, rolny, podatki i opłaty lokalne, opłatę skarbową oraz opłatę na fundusz gminny lub fundusz miejski, a także korzysta z ulg i zwolnień na zasadach określonych dla osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej.”;

- 9) w art. 29 ostatnie zdanie skreśla się;

- 10) w art. 32:

- a) w ust. 2 wyrazy „w złotych” zastępuje się wyra-

zami „w walucie polskiej”, a wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 3” skreśla się,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pracownicy będący osobami zagranicznymi, w rozumieniu prawa dewizowego, mają prawo zakupu waluty obcej w banku dewizowym za walutę polską stanowiącą ich wynagrodzenie za pracę w spółce, pozostałą po opłaceniu należnych podatków. Zakup waluty obcej następuje na podstawie imiennego zaświadczenia wystawionego przez spółkę, określającego wysokość kwoty waluty polskiej, za którą może być nabyta waluta obca, oraz kwoty wypłaconego po opodatkowaniu wynagrodzenia. Pracownikom tym przysługuje prawo do przekazania za granicę, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, zakupionej waluty obcej.”;

- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kwota wykazana w zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 3, pomniejsza nadwyżkę, o której mowa w art. 19 ust. 1.”;

- d) w ust. 4 w zdaniu pierwszym wyrazy „w walucie wypłaty” oraz zdanie ostatnie skreśla się;

- 11) dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Podatnicy, którzy nabyli prawo do odliczeń zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie dotychczasowego art. 27 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy, zachowują to prawo do czasu wyczerpania odliczeń.”

Art. 3. 1. W 1990 r. podmioty prowadzące działalność gospodarczą na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 i 2, mogą, po sporządzeniu bilansu za pierwsze półrocze 1990 r., kupić w banku dewizowym waluty wymienialne, po kursie z dnia zakupu, do wysokości kwoty zysku, która może być przekazana za granicę zgodnie z przepisami tych ustaw.

2. Bank dewizowy wydaje kwotę walut, o której mowa w ust. 1, po przedstawieniu imiennego zaświadczenia określającego wysokość zysku, który może być przekazany za granicę, wystawianego przez organ lub podmiot dokonujący weryfikacji rocznego bilansu.

3. Jeżeli wartość w złotych walut zakupionych zgodnie z ust. 1 będzie przewyższała wysokość zysku, który może być przekazany za granicę, powstała różnica może być przekazana za granicę w tym roku, w którym takie przekazanie będzie możliwe.

Art. 4. 1. W wypadku zmiany w latach 1990—1995 zasad opodatkowania podatkiem dochodowym lub zasad transferu zysku, podmioty prowadzące działalność gospodarczą na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 i 2, mogą prowadzić w tym okresie swą działalność na zasadach obowiązujących przed wprowadzeniem w życie tych zmian.

2. O dokonanych wyborze podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinien powiadomić Prezesa Agencji w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie zmian, o których mowa w ust. 1.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski